

JORNADA CONSILIARIS/ES ACO (Sant Pau del Camp, 2-3-2024)

PREGÀRIA INICIAL

**Poble de Déu, poble en marxa,
junts fem camí.
Poble de Déu, Església que avança,
el Regne ja és aquí (2).**

Camina al llarg del temps,
travessa mars pregons,
tan lluny soviet els seus pastors,
tan a prop d'ell el Crist lluminós.
És barca, és vela, és signe, és combat,
poble mogut per l'Esperit,
és poble que canta la vida!

De l'evangeli de Marc (6,7-13):

7 Llamó Jesús a los doce discípulos y comenzó a enviarlos de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus impuros. 8 Les ordenó que, aparte de un bastón, no llevaran nada para el camino: ni pan ni provisiones ni dinero. 9 Podían calzar sandalias, pero no llevar ropa de repuesto. 10 Les dijo:

–Cuando entréis en una casa, quedaos en ella hasta que os marchéis del lugar. 11 Y si en algún lugar no os reciben ni quieren escucharos, salid de allí y sacudíos el polvo de los pies para que les sirva de advertencia.

12 Entonces salieron los discípulos a decir a la gente que se volviera a Dios. 13 También expulsaron muchos demonios y sanaron a muchos enfermos ungiéndolos con aceite.

7 Llavors va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes 8 i els instruïa dient:

--No prengueu res per al camí, fora del bastó: ni pa, ni sarró, ni cap moneda. 9 Poseu-vos les sandàlies, però no us emporteu dos vestits.

10 I els deia encara:

--Quan entreu en una casa, quedeu-vos-hi fins que deixeu aquell lloc. 11 Si una població no us acull ni us escolta, sortiu-ne i espolseu-vos la pols dels peus com a acusació contra ells.

12 Ells se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. 13 Treien molts dimonis i curaven molts malalts, ungint-los amb oli.

Església, com t'estimo!

Que n'ets de discutible, Església, i malgrat tot, com t'estimo!

Quant que m'has fet patir i, malgrat tot, quantes coses et dec!

Voldria veure't destruïda i, en canvi, necessito la teva presència.

M'has escandalitzat molt i, no obstant això, m'has fet comprendre la santedat.

No he vist en el món res de més obscurantista, més compromès, més fals,
i no he tocat res de més pur, més bell i generós.

Quants cops m'han vingut desigs de tancar-te a la cara la porta de la meva ànima.
i quantes vegades he demanat poder morir dins dels teus braços segurs!

No, no puc desentendre'm de tu, car sóc tu, tot i no essent completament tu.

I després... on aniria? A construir-ne una altra?

Però no podré construir-la sinó amb els mateixos defectes, amb els meus, que porto dintre.

I si la construeixo, serà la meva, d'Església, però no la de Crist.

Ja sóc bastant gran per entendre que no sóc millor que els altres...

Heus ací el misteri de l'Església de Crist, vertader misteri impenetrable.

Té el poder de donar-me la santedat

i està formada de pecadors, del primer al darrer, i quins pecadors!

Té la fe omnipotent i invencible de renovar el misteri eucarístic i està composta d'homes
dèbils que estan perplexos i es debaten cada dia contra la temptació de perdre la fe.

Porta un missatge de pura transparència i està encarnada en una massa bruta, com és brut el món.
Parla de la dolcesa del Mestre, de la seva no-violència, i en la història ha enviat exèrcits
a destruir infidels i a torturar heretges.

Transmet un missatge d'evangèlica pobresa i busca diners i aliança amb els poderosos.
No, no me'n vaig d'aquesta Església fundada sobre una pedra tan dèbil, perquè en
fundaria una altra damunt d'una pedra més dèbil encara, que sóc jo.

(Carlo Carretto)

Iglesia, ¡como te amo!

Como eres de discutible, Iglesia, y a pesar de todo, ¡cómo te amo!
Cuanto me has hecho sufrir y, a pesar de todo, ¡cuánto te debo!
Querría verte destruida y, en cambio, necesito tu presencia.
Me has escandalizado mucho y, no obstante, me has hecho comprender la santidad.
No he visto en el mundo nada más obscurantista, más comprometido, más falso,
y no he tocado nada más puro, más bello y generoso.
Cuantas veces me han venido deseos de cerrarte la puerta en la cara de mi alma,
y ¡cuántas veces he pedido poder morir dentro de tus brazos seguros!
No, no puedo desentenderme de ti, porque soy tú, a pesar de no ser completamente tú.
Y después... ¿dónde iría? ¿A construirme otra?
Pero no podré construirla sin los mismos defectos, con los míos, que llevo dentro.
Y si la construyo, será mi Iglesia, pero no la de Cristo.
Ya soy bastante mayor para entender que no soy mejor que los otros...
He aquí el misterio de la Iglesia de Cristo, verdadero misterio impenetrable.
Tiene el poder de darme la santidad
y está formada de pecadores, del primer al último, ¡y qué pecadores!
Tiene la fe omnipotente e invencible de renovar el misterio eucarístico y está compuesta de personas débiles
que están perplejas y se debaten cada día contra la tentación de perder la fe.
Lleva un mensaje de pura transparencia y está encarnada en una masa sucia, como sucio es el mundo.
Habla de la dulzura del Maestro, de su no-violencia, y en la historia ha enviado ejércitos
a destruir infieles y a torturar herejes.
Transmite un mensaje de evangélica pobreza y busca dinero y alianza con los poderosos.
No, no me voy de esta Iglesia fundada sobre una piedra tan débil,
Porque fundaría otra sobre una piedra más débil todavía, que soy yo.

(Carlo Carretto)

PREGÀRIA FINAL

**Poble de Déu, poble en marxa,
junts fem camí.
Poble de Déu, Església que avança,
el Regne ja és aquí (2).**

En lluita per la pau,
som veu dels sense veu,
que és fosc sovint nostre dolor,
que és dolç el gest de germanor.
Som força, som vida, som llum, som amor,
poble mogut per l'Esperit,
som poble que estima la vida!

Creemos en una comunidad alegre y solidaria
que por medio de lazos de amistad y amor se mantiene unida.
Creemos en una comunidad distinta, de puertas abiertas,
que tenga buena comunicación entre sus miembros,
sin prejuicios y en igualdad de condiciones.
Creemos en una comunidad dinámica y evangelizadora,
con iniciativa y espacios de encuentro.
Creemos en una comunidad que ora y alaba
y que sabe agradecer al Señor.
Creemos en una comunidad de miembros activos
donde cada parte está dispuesta a dar y recibir,
donde no existan las diferencias entre las personas,
donde cada uno reconozca la importancia del otro,
donde haya disposición de sumar a otros y otras.
Creemos en una comunidad de personas
dispuestas a trabajar y comprometerse
en la obra de Dios.
Creemos en la comunidad atenta a las necesidades
de sus miembros, pero que también abre los ojos y se anima
a mirar hacia fuera; una comunidad comprometida con la sociedad,
sin distinciones y con una visión ecuménica.
Creemos en una comunidad unida,
que puede traer el Reino de los cielos a la tierra,
enseñando el significado de la palabra amor,
compartir, solidaridad, paz, amistad y vida plena.
Creemos en una comunidad que sueña,
que confía, comparte y actúa.
Creemos que si tiramos juntos,
podemos dar vuelta la historia.
Dios nos mostrará el camino y nos dará las fuerzas. Creemos que así será. Amén.
(Red Mundial de Comunidades Eclesiales de Base)

Creiem en una Comunitat alegre i solidària
que per mitjà de llaços d'amistat i estimació es manté unida.
Creiem en una Comunitat distinta, de portes obertes,
que tingui bona comunicació entre els seus membres,
sense prejudicis i en igualtat de condicions.
Creiem en una Comunitat dinàmica i evangelitzadora,
amb iniciativa i espais de trobada.
Creiem en una Comunitat que prega,
lloa i és agraïda amb el seu Senyor.
Creiem en una Comunitat de membres actius
on cada part estigui disposada a donar i rebre,
on no existeixin les diferències entre les persones,
on cadascú reconegui la importància de l'altre,
on hi hagi disposició per incorporar a d'altres.
Creiem en una Comunitat de persones disposades a treballar
i comprometre's en l'obra de Déu.
Creiem en una Comunitat atenta a les necessitats dels seus membres,
però que també obre els ulls cap a fora;
una Comunitat compromesa amb la societat,

sense distincions i amb una visió ecumènica.

Creiem en una Comunitat unida,
que pot acostar el Regne del cel a la terra,
ensenyant el significat de la paraula amor,
compartir, solidaritat, pau, amistat i vida plena.

Creiem que si tots junts estirem podem donar la volta a la història.

Déu ens mostrarà el camí i ens donarà les forces.

Creiem que així serà.

Amén.

(Red Mundial de Comunidades Eclesiales de Base)